

SFS 1999:257

Utkom från trycket
den 26 maj 1999

Förordning om ändring i förordningen (1992:1303) om krigsmateriel;

utfärdad den 12 maj 1999.

Regeringen föreskriver att 11 § förordningen (1992:1303) om krigsmateriel¹ skall ha följande lydelse.

11 § Polismyndigheten prövar frågor om utförsel av sådana handeldvapen och delar till dem som utgör övrig krigsmateriel och i förekommande fall tillhörande ammunition, om den sökande är berättigad att inneha vapnet här i landet enligt vapenlagen (1996:67) och

1. vill föra ut vapnet vid flyttning till utlandet,
2. vill föra ut vapnet för användning vid jakt, tävling eller övning utomlands, om vapnet skall återinföras,
3. vill överföra vapnet till en enskild person eller vapenhandlare i ett land som är medlem i OECD,
4. vill föra ut vapnet eller delar av det för reparation, översyn eller någon annan liknande åtgärd, om materielen skall återinföras, eller
5. vill återutföra vapnet eller delar av det efter reparation, översyn eller någon annan liknande åtgärd, om utförseln skall ske till en mottagare i det land som vapnet eller delarna förts in från.

Utförsel av handeldvapen till en enskild person enligt 3 får medges endast om den sökande kan visa att mottagaren är berättigad att inneha vapnet i det land dit utförseln skall ske.

Första stycket gäller dock inte om sökandens rätt att inneha vapnet grundas på 3 eller 4 § lagen (1992:1300) om krigsmateriel.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1999.

På regeringens vägnar

LEIF PAGROTSKY

Lotty Nordling
(Utrikesdepartementet)

¹ Förordningen omtryckt 1997:690.

